

РЕШЕНИЕ

№ 362

гр. София, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 18.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9056** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 31362 от 15.09.2021 г. от 09.10.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № УРИ 433200 -92486 от 01.09.2021 г. по описа Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), подадена от Я. К. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 2260 от 30.08.2020 г., издадена от младши автоконтролър в 03 група, 02 сектор в Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца”.

С жалбата се иска съдът да отмени оспорената заповед, тъй като е издадена в нарушение на материалния закон и констатираното нарушение не отговаря на фактическите обстоятелства. Оспорващият твърди, че не е управлява МПС към момента на проверка, поради което е отказал да бъде изпробван от служителите на МВР. В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – полицейски инспектор към ОПП - СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуващото на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 318579 от 30.08.2021 г., издаден от Б. О. И., на длъжност младши автоконтрольор – ОПП - СДВР, с който е установено, че жалбоподателят Я. Н. на същата дата около 19:15 часа в [населено място] по ул. Л. с посока на движение от бул. Л. шосе към ул. Академична управлява лек автомобил О. К. с регистрационен номер С., собственост на М. С. М. с ЕГН [ЕГН]. При извършена проверка до магазин Л. водачът отказва да му бъде извършена проверка за установяване на употребата на алкохол с техническо средство А. Дрегер 7510 с фабричен номер А. – 0147 и проба 149. Водачът не представя СРМПС част 2.

В АУАН е записано, че Я. Н. „няма възражения“, който, видно от печатното му съдържание, е издаден от мобилен принтер, използван от актосъставителя. Издаден е Талон за изследване № 086876, който е връчен на жалбоподателя в 21, 45 часа на 30.08.2021 г. С акта са иззети като доказателства СУМПС №[ЕИК] и контролен талон № [ЕГН]. На 01.09.2021 г. е издаден Протокол от химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръв, в която е посочено, че установеното наличие на алкохол в концентрация 0,93g/L.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 30.08.2021 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1, б.“б” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т.2А т. 4 и т. 5, б. “а”, т.6 и т.7, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в ОПП - СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з -1496 от 06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР относно определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171,

т.1, т.2, т.2А, т.4, т.5. б. „а” и т.6 от Закона за движение по пътищата.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.“

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е управлението на МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 промила, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В случая жалбоподателят не е изпробван с техническо средство – Дреггер 7510, тъй като изрично е отказал. Независимо от това, той е дал на сравнителен материал за кръвно изследване, чийто резултат е обективиран в Протокол от химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръв, лаб. № 5786 от 01.09.2021 г. в който е посочено, че се установява наличие на алкохол (етанол) в концентрация 0,93 g/L (на хиляда). Следователно е налице установяване на употребата на алкохол, която е над 0,5 промила. Това отчитане обуславя наличието на тази задължителна предпоставка за налагането на ПАМ.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употребата на алкохол, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под алкохолно опиянение. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило алкохол. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.1, б. „б”. Това изискване в случая не е изпълнено, тъй като и двете предпоставки са налице.

С оглед нормата на чл. 171, т.1, б.”Б” от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство – административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Сроктът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

Между страните е налице спор по фактите. Жалбоподателят отрича, че е управлявал МПС в депозираната до съда жалба, но не е вписал такова възражение в издадения му АУАН, на чиято база е издадена процесната заповед. С оглед процесуалното

бездействие на оспорващия да докаже тезата си, проявено чрез неявяването му в съдебно заседание. По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че посоченото в жалбата е защитна теза, която се опровергава от останалите доказателства по делото.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за незаконосъобразен, поради което следва да отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 2260 от 30.08.2021 г., издадена от младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с която спрямо Я. К. Н. е приложена принудителна административна мярка (ПАМ)) „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца”.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: